

תִּרְיִן תִּקְוִינִין דְּנוֹקְבֵי קְאָמֵר שְׁלֵמָה, חַד לְעִילָא, וְחַד
 לְתַתָּא. חַד לְעִילָא, בְּתַקוּנָא עֲלָאָה דְשָׂמָא
 קַדִּישָׁא. חַד לְתַתָּא, בְּתַקוּנָא תַתָּאָה כְּנוּנָא דְלְעִילָא.
 תָּא חֲזִי, זַפְּאָה חוּלְקִיָּה דִיעֲקֵב קַדִּישָׁא, דְזֻכָּה לְהֵאֵי.
 וְהָא אֲתַמָּר, מִיּוֹמָא דְאֲתַבְּרִי עֲלֵמָא, לָא
 אֲשַׁתְּפַח עֲרָסָא שְׁלִימְתָא כְּעֲרִסִיָּה דִיעֲקֵב. וּבְשַׁעְתָּא
 דְּבַעָא לְאַסְתַּלְקָא מֵעֲלֵמָא, כִּדִּין חוּה שְׁלִים, בְּכָל
 סְטֵרוּי. אַבְרָהָם מִיּוֹמִינִיָּה, יִצְחָק מִשְׂמַאֲלִיָּה, הוּא
 בְּאֲמַצְעִיתָא, שְׂכִינְתָא קַמִּיָּה. כִּיּוֹן דְּחָמָא יַעֲקֹב הֵאֵי,
 קָרָא לְבְנָיו, וְאָמֵר לֹון הָאֲסָפוּ, בְּגִין דִּישְׁתַּפַּח תִּקְוִינָא
 דְלְעִילָא וְתַתָּא.

תָּא חֲזִי, רְזָא דְמִלְּהָ, תִּרְיִן תִּקְוִינִין אֲשַׁתְּפַחוּ תַפְּן,
 חַד עֲלָאָה, וְחַד תַתָּאָה, לְמַהוּי כֹלָא שְׁלִים
 כְּדָקָא יָאוּת. תִּקְוִינָא עֲלָאָה, תִּקְוִינָא סְתִים וְגַלְיָא, דְהָא

לשון הקודש

כְּמוֹ מִסְתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, וּבְשַׁעֲהָ שְׂרָצָה
 לְהַסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם, אִזְ הִיָּה שְׁלֵם בְּכָל
 צְדָדָיו. אַבְרָהָם מִיּוֹמִינוּ, יִצְחָק מִשְׂמַאֲלוּ,
 הוּא בְּאֲמַצְעֵי שְׂכִינְתָּהּ לְפָנָיו. כִּיּוֹן שֶׁרָאָה
 יַעֲקֹב אֵת זֶה, קָרָא לְבְנָיו וְאָמֵר לְהֵם
 הָאֲסָפוּ, כִּדִּי שְׂיִמְצֵא תִקְוִינִין שְׁלֵמִים
 וְשְׁלֵמִים.

בַּא רְאָה אֵת סוּד הַדְּבָר. שְׁנֵי תִקְוִינִים
 נִמְצְאוּ שָׁם, אֶחָד עֲלִיּוֹן וְאֶחָד תַּחְתּוֹן,

כְּמַעֲשֵׂה שְׁלֵמִים. זֶה עוֹשֵׂה עוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן, וְזֶה עוֹשֵׂה עוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. כְּמוֹ זֶה.
 שְׁנֵי תִקְוִינִים שֶׁל נְקֻבוֹת אָמֵר שְׁלֵמָה,
 אֶחָד לְמַעְלָה וְאֶחָד לְמַטָּה. אֶחָד לְמַעְלָה
 – בְּתַקְוִינִין עֲלִיּוֹן שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ. אֶחָד
 לְמַטָּה – בְּתַקְוִינִין תַּחְתּוֹן כְּמוֹ שְׁלֵמִים.
 בַּא רְאָה, אֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ שֶׁל יַעֲקֹב
 הַקָּדוֹשׁ שְׂזֻכָּה לָּהּ. וְהִרִי נִתְבָּאֵר, מִיּוֹם
 שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם לָא נִמְצְאוּ מִטָּה שְׁלֵמָה

תְּקוּנָא דְיוֹבְלָא אִיהוּ, תְּהוּא דְאָמַר שְׁלֵמָה בְּשִׁיר
 הַשִּׁירִים בְּדִקְאֲמָרָן, רִישָׁא סְתִים הָהּ דְלֹא אֲתַנְגְּלִיָּא
 הַכָּא, וְלֹא יָאוּת לְאֲתַנְגְּלִיָּא. דְרוּעִין וְנוּפָא אֲתַנְגְּלִיָּין,
 וְהָא יְדִיעִין. שׁוֹקִין סְתִימוּ וְלֹא אֲתַנְגְּלִיָּין. מָאִי טַעְמָא,
 בְּגִין דְנִבְוָאָה לָא שְׂרִיא אֶלָּא בְּאַרְעָא קַדִּישָׁא. וְתִקּוּנָא
 דָּא סְתִים וְנִגְלִיָּא.

תְּקוּנָא אַחְרָא תַתָּא, תְּקוּנָא דְכֻלָּה דְקֹאֲמַר
 שְׁלֵמָה בְּשִׁיר הַשִּׁירִים, הָאִי תְּקוּנָא

דְּאֲתַנְגְּלִיָּא יְתִיר, וְתִקּוּנָא דָּא בְּתַרִּיסָר שְׁבַטִין
 (דף רמא ע"א) דְּאֵינּוּן תַּחֲוֹתָהּ, וְתִקּוּנָא דְנוּפָא דִילָהּ.

פְּתַח רַבִּי אֲבָא וְאָמַר, (מלכים א' ז) וַיַּעַשׂ אֶת הַיָּם מוֹצֵק
 וְגו'. וְכֹתִיב עוֹמֵד עַל שְׁנֵי עֶשֶׂר בָּקָר שְׁלֹשָׁה
 פּוּנִים צְפוּנָה וְשְׁלֹשָׁה פּוּנִים יָמָה וְשְׁלֹשָׁה פּוּנִים נִגְבָּה
 וְגו' וְהַיָּם עָלִיָּהֶם מְלַמְעָלָה וְגו'. וְכֹתִיב וְאֵת הַבָּקָר

לשון הקודש

תְּקוּנָא אַחְרָא לְמַטָּה – תְּקוּנָא הַכֻּלָּה שְׁאָמַר
 שְׁלֵמָה בְּשִׁיר הַשִּׁירִים, זֶהוּ תְּקוּנָא
 שֶׁהַתְּנַלְגָּה יוֹתֵר, וְתִקּוּנָא זֶה בְּשָׁנִים עֶשֶׂר
 שְׁבַטִים, שֶׁהֵם תַּחֲתִיָּהּ, וְתִקּוּנָא הַגּוּף
 שְׁלֵהּ.

פְּתַח רַבִּי אֲבָא וְאָמַר, (מלכים-א ז) וַיַּעַשׂ
 אֶת הַיָּם מוֹצֵק וְגו'. וְכֹתוּב עוֹמֵד עַל שְׁנֵי
 עֶשֶׂר בָּקָר שְׁלֹשָׁה פּוּנִים צְפוּנָה וְשְׁלֹשָׁה
 פּוּנִים יָמָה וְשְׁלֹשָׁה פּוּנִים נִגְבָּה וְגו' וְהַיָּם

שִׁיחִיָּה הַכֹּל שְׁלֵם בְּרִאוּי. תְּקוּנָא עֲלִיּוֹן,
 תְּקוּנָא נְסֻתָר וְנִגְלָה, שְׁהַרִי תְּקוּנָא שְׁל
 הַיּוֹבֵל הוּא, אוֹתוֹ שְׁאָמַר שְׁלֵמָה בְּשִׁיר
 הַשִּׁירִים, כְּמוֹ שְׁאָמַרְנוּ, הָרֵאשׁ הַנְּסֻתָר
 שְׁלֵהּ הַתְּנַלְגָּה בָּאֵן וְלֹא יָפָה לְגַלּוֹתוֹ.
 הַזְרוּעוֹת וְהַגּוּף הַתְּנַלְגוֹ, וְהֵם יְדוּעִים.
 שׁוֹקִים נְסֻתָרוּ וְלֹא הַתְּנַלְגוֹ. מָה הַטַּעַם?
 מְשׁוּם שֶׁנִּבְוָאָה לֹא שׁוֹרָה כִּי אִם בְּאַרְצָן
 הַקְּדוּשָׁה, וְתִקּוּנָא זֶה נְסֻתָר וְנִגְלָה.

שְׁנַיִם עָשָׂר תַּחַת הַיָּם (נגו'). עוֹמֵד עַל שְׁנֵי עָשָׂר בְּקָר, הַכִּי הוּא וַדָּאי, וְדָא יָם מִתְקַנָּא בְּתַרְיִסָּר בְּתַרְיִן עֲלָמִין, בְּתַרְיִסָּר לְעִילָא רְתִיבִין מְמַנָּן. לְעִילָא בְּתַרְיִסָּר, לְתַתָּא תַרְיִסָּר שַׁבְּטִין. פִּינּוּן דְּחָמָא יַעֲקֹב תְּקוּנָא עֲלָאָה, וְחָמָא שְׁכִינְתָּא קָאִים לְקַבְּלִיהָ, בְּעָא לְאַשְׁלָמָא תְּקוּנְהָא, קָרָא לְבְנוּהֵי תַרְיִסָּר, וְאָמַר לֹון הָאֲסָפוּ. אֲתַקִּינוּ גַרְמֵיכּוֹ לְאַשְׁלָמָא מְהֵימְנוּתָא.

תָּא חַזִּי, תַרְיִסָּר שַׁבְּטִין, בְּאַרְבַּע דְּגָלִין, בְּאַרְבַּע סְטָרִין, שְׁלֹשָׁה פּוּנִים צְפוּנָה וְשְׁלֹשָׁה פּוּנִים יָמָה וְשְׁלֹשָׁה פּוּנִים נֶגְבָה וְשְׁלֹשָׁה פּוּנִים מְזֻרְחָה וְהָיִם עֲלֵיהֶם. וְהַכִּי הוּא וַדָּאי, תְּלַת שַׁבְּטִין לְכָל סְטָר לְאַרְבַּע רוּחֵי עֲלָמָא, וְתְלַת שַׁבְּטִין לְדְרוּעָא דִימִינָא, וְתְלַת שַׁבְּטִין לְדְרוּעָא דְשְׂמָאלָא, וְתְלַת שַׁבְּטִין.

לשון הקודש

עצמכם להשלים את האמונה. **בא** ראה, שנים עשר שבטים בארבעה הגלים בארבעה צדדים, שלשה פונים צפונה, ושלשה פונים ימה, ושלשה פונים נגבה, ושלשה פונים מזרחה, והים עליהם. וכך הוא ודאי, שלשה שבטים לכל צד, לארבעה רוחות העולם, ושלשה שבטים לזרוע ימין, ושלשה שבטים לזרוע שמאל, ושלשה שבטים לזרד ימין, ושלשה שבטים

עליהם למעלה ונגו'. וכתוב ואת הבקר שנים עשר תחת הים ונגו'. עמד על שני עשר בקר, כך הוא ודאי, שהים הזה מתקן בשנים עשר בשני עולמות, בשנים עשר למעלה מרכבות ממנות למעלה בשנים עשר, למטה שנים עשר שבטים. פינן שראה יעקב את התקון העליון וראה שכונה עומדת מולו, רצה להשלים תקוניה. קרא לשנים עשר בָנוּי, ואמר להם האספו, התקינו

לִירְכָא יְמִינָא, וּתְלַת שְׁבַטִין לִירְכָא שְׁמַאֲלָא, וְגוּפָא
 דְשְׂכִינְתָא עֲלִיָּהּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, וְהִים עֲלֵיהֶם.
 מְאִי טַעְמָא תְּלַת שְׁבַטִין לְדְרוּעָא, וּתְלַת שְׁבַטִין
 לִירְכָא, וְכֵן לְכָלָא. אֵלָא רָזָא דְמִלְחָה, תְּלַת
 קְשָׁרִין אֵינּוּן בְּדְרוּעָא יְמִינָא, וּתְלַת בְּשְׁמַאֲלָא, וּתְלַת
 בִּירְכָא יְמִינָא, וּתְלַת קְשָׁרִין בִּירְכָא שְׁמַאֲלָא,
 אֲשֶׁתְּפָחוּ תְּרִיסַר קְשָׁרִין לְאַרְבַּע סְטָרִין, וְגוּפָא
 עֲלִיָּהּ. אֲשֶׁתְּפָחוּ תְּרִיסַר עִם גּוּפָא כְּגוּוּנָא דְלְעִילָא.
 מִנָּא לָן, דְכְּתִיב, כָּל אֱלֹהִים שְׁבַטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר.
 וְזֹאת, בְּגִין דְּבָהּ אֲשֶׁתְּלִים חוֹשְׁפָנָא, כְּמָה דְאִתְּמַר
 וְהִים עֲלֵיהֶם מְלֻמְעָלָה.

שְׁבַעַה עֵינֵי ה', (זכריה ד) אֵינּוּן שְׁבַעַה עֵינֵי הָעֵדָה.
 שְׁבַעִין סְנֵהֲדָרִין. שְׁעָרָהּ, כְּמָה דְכְּתִיב,
 כָּל הַפְּקוּדִים לְמַתְנֵהּ יְהוּדָה מֵאֵת אֶלֶף וְגו'.
 כָּל הַפְּקוּדִים לְמַתְנֵהּ רְאוּבֵן, וְכֵן לְכָלָהּ.

לשון הקודש

עֲדָרִים, וְהַגּוֹף עֲלֵיהֶם. נִמְצְאוּ שְׁנַיִם
 עָשָׂר עִם הַגּוֹף כְּמוֹ שְׁלֻמְעָלָה. מִנֵּין לָנוּ?
 שְׁכָתוּב (בראשית מט) כָּל אֱלֹהִים שְׁבַטֵי
 יִשְׂרָאֵל שְׁנַיִם עָשָׂר, וְזֹאת, מִשּׁוּם שְׁפָה
 הַשְּׁתַלְּם הַחֲשׁוּבֹן, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וְהִים
 עֲלֵיהֶם מְלֻמְעָלָה.

שְׁבַעַה עֵינֵי ה' (זכריה ז) – הֵם שְׁבַעַה עֵינֵי
 הָעֵדָה, שְׁבַעִים סְנֵהֲדָרִין. שְׁעָרוֹתֶיהָ,

לִירְךָ שְׁמַאֲלָא, וְגוֹף הַשְּׂכִינָה עֲלֵיהֶם. וְהוּ
 שְׁכָתוּב וְהִים עֲלֵיהֶם.

מָה הַטַּעַם שְׁלֵשָׁה שְׁבַטִים לְזְרוּעַ
 וּשְׁלֵשָׁה שְׁבַטִים לִירְךָ וְכֵן לְכָלָא? אֵלָא
 סוּד הַדְּבָר – שְׁלֵשָׁה קְשָׁרִים הֵם בְּזְרוּעַ
 יְמִין, וּשְׁלֵשָׁה בְּשְׁמַאֲלָא, וּשְׁלֵשָׁה בִּירְךָ
 יְמִין, וּשְׁלֵשָׁה קְשָׁרִים בִּירְךָ שְׁמַאֲלָא.
 נִמְצְאוּ שְׁנַיִם עָשָׂר קְשָׁרִים לְאַרְבַּעַה

וְאִי תִימָא, בְּמִצְרַיִם בְּסִלְיֹו דִיעֲקֹב מֵעֲלָמָא,
 דְּאַשְׁתַּכַּח שְׁלִימוֹ בְּהַהוּא שְׁעֵתָא, כּוּלֵי הָאִי
 אֲנִי הוּא. וְדָאִי שְׁבַעִין נְפֻשֵׁין הָווּ, וְכָל אֵינּוּן
 דְּאוּלִידוֹ בְּשַׁבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנִין, דְּלִית לֹוֹן חוֹשְׁבָנָא.
 כְּמָה דְכָתִיב (שמות א) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ
 וַיַּעֲצְמוּ בְּמָאד מְאֹד. וְכָתִיב, (תהלים מ) עֲצְמוּ מִשְׁעֵרוֹת
 רֵאשֵׁי. וְכַּאֲךָ חוֹלְקִיָּה דִיעֲקֹב שְׁלִימָא, דְּהוּא
 אֲשֵׁתָלִים לְעִילָא וְתַתָּא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדָאִי הָכִי הוּא, אֲבָל בְּתַקוּנָא
 עֲלָאָה דִּיּוּבְלָא, הֵיךְ אֲשֵׁתַכַּח כּוּלֵי הָאִי. אָמַר
 לִיה, אַרְיָא, כִּיּוֹן דְּסִדְר רַגְלוֹי לְמִיעָאֵל בְּכַרְמָא, מָאן
 אִתְּהוּ דְעֵייל בְּחַדְיָה.

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (איוב כג) וְהוּא בְּאַחַד וּמִי
 יִשְׁכְּנוּ וְנִפְשׁוּ אוֹתָהּ וַיַּעַשׂ. הָאִי תַקוּנָא עֲלָאָה,

לשון הקודש

וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמָאד מְאֹד, וְכָתוּב (תהלים
 מ) עֲצְמוּ מִשְׁעֵרוֹת רֵאשֵׁי. אֲשֵׁרֵי חֲלָקוֹ
 שֶׁל יַעֲקֹב הַשְּׁלָם, שֶׁהוּא הַשְּׁתַלְמִם
 לְמַעְלָה וּלְמַטָּה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדָאִי כִּךָ הוּא, אֲבָל
 בְּתַקוּן הַעֲלִיּוֹן שֶׁל הַיּוּבֵל אֵיךְ נִמְצָא כָּל
 זֶה? אָמַר לוֹ, אַרְיָה, כִּיּוֹן שֶׁסִּדְר רַגְלוֹי
 לְהַכְנִס לְכַרְם, מִיְהוּ שְׁיֻכְנִס עִמּוֹ?

פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (איוב כג) וְהוּא

כְּמוֹ שְׁכַתוּב (במדבר ה) כָּל הַפְּקוּדִים
 לְמַחְנֵה יְהוּדָה מֵאֵת אֶלְפָּה וְגו'. כָּל
 הַפְּקוּדִים לְמַחְנֵה רְאוּבֵן, וְכֵן לְכָלֶם.

וְאֵם תֹּאמַר, בְּמִצְרַיִם בְּהַסְתַּלְקוֹת
 יַעֲקֹב מִהָעוֹלָם, שְׁנַמְצָאָה שְׁלָמוֹת
 בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, כָּל זֶה אֵיפֹה הוּא? וְדָאִי
 שְׁבַעִים נְפֻשׁוֹת הָיוּ, וְכָל אוֹתָם שֶׁהוּלִידוּ
 בְּשַׁבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנִים שְׂאִין לָהֶם הַשְּׁבוּן,
 כְּכַתוּב (שמות א) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ

הוא כלא חד, לא היו ביה פירודא כהאי תתאה,
 דהא כתיב, (בראשית ב) ומשם יפרד ויהיה לארבעה
 ראשים. ואף על גב דאית ביה פירודא, כד יסתכלון
 מלי, כלא סלקא לתד.

אבל האי תקונא עלאה דיוכלא, קיימא על תריסר,
 כהאי תתאה. ואף על גב דאיהו חד, האי חד
 אשלים לכל סטר, כהאי סטר, וכהאי סטר. אינון
 שית סטרין עלאין תריסר הוו. דכל חד אוזיף
 לחבריה, ואתכליל מניה, ואשתכחו תריסר, וגופא,
 וכלא קיימא על תריסר. מאן גופא, דא יעקב, והא
 אתמר, אלא רישא וגופא בחד קיימי.

תו תריסר, תלת קשרין דדרועא ימינא חס"ד
 חסדים. תלת קשרין דדרועא שמאלא גבור"ה
 גבורות. תלת קשרין בירכא ימינא, נצ"ח נצחים.

לשון הקודש

שהוא אחד, האחד הוה משלים לכל
 צד, בצד זה ובצד זה. אותם ששה
 צדדים עליונים הם שנים עשר, שכל
 אחד מלוה לחברו ונכלל ממנו, ונמצאו
 שנים עשר, והגוף והכל עומד על שנים
 עשר. מי הגוף? זה יעקב, ורחי נתבאר,
 אלא ראש וגוף באחד עומדים.

עוד שנים עשר – שלשה קשרים של
 זרוע ימין, חס"ד חסדים. שלשה קשרים

באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש.
 זה תקון העליון הוה, הוא הכל אחד,
 לא היה בו פרוד פתחתון הוה, שחרי
 כתוב (בראשית ב) ומשם יפרד והיה
 לארבעה ראשים. ואף על גב שיש בו
 פרוד, כשיתבוננו בדברים, הכל עולה
 לאחד.

אבל תקון היוכל הוה עומד על שנים
 עשר, כמו התחתון הוה, ואף על גב

תִּלְתַּת קְשָׁרִין בְּיַרְכָּא שְׁמַאלָא, הו"ד וְהוֹדוֹת. הָא תְּרִיסַר. וְגוֹפָא קְוִימָא עֲלֵיהּוּ הָא תְּלִיסַר. תּוּ, בְּתִלְסַר מְכִילָן אֹרִייתָא אֲתַפְרֵשׁ, וְכֹלָא חַד, מֵעִילָא לְתַתָּא בְּיַחוּדָא, עַד הֵהוּא אֲתַר דְּקְוִימָא עַל פִּירוּדָא.

שְׁבַעַה עֵינִין עֲלָאִין, אֵלִין דְּכְתִיב, (זכריה ד) עֵינֵי ה' הַמָּה מְשׁוּטְטִים דְּכוּרִין, דְּהָא אֲתַר דְּדְכוּרָא אִיהוּ. הָכָא (דברי הימים ב טז) עֵינֵי ה' מְשׁוּטְטוֹת, בְּתַקוּנֵי שְׁכִינְתָא לְתַתָּא, אֲתַר דְּנוֹקְבָא (זוהר חדש ל"ג ק"ימא). שְׁבַעַה עֵינִין עֲלָאִין, לְקַבִּיל הָא דְּכְתִיב, (דברי הימים א כט) לֵךְ ה' (דף רמא ע"ב) הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְגו'. הָאִי אֲתַר, אֲשָׁלִים לְכָל סָטַר.

תּוּ שְׁעָרָא, בְּמַה דְּכְתִיב, (תהלים קו) מִי יַמְלִל גְּבוּרוֹת ה'. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (תהלים מ) עֲצָמוֹ מִשְׁעֵרוֹת רֵאשֵׁי. וְכְתִיב, (איכה ג) חֲסָדֵי ה' כִּי לֹא תִמְנּוּ וְגו'.

לשון הקודש

(זכריה ד) עֵינֵי ה' הַמָּה מְשׁוּטְטִים, זְכָרִים, שְׁהָרֵי זְהוּ מְקוּם שֶׁל זְכָר הוּא. כְּאֵן עֵינֵי ה' מְשׁוּטְטוֹת, בְּתַקוּן הַשְּׁכִינָה לְמַטָּה, מְקוּם שֶׁל הַנְּקֵבָה וְעוֹמְדָתָהּ. שְׁבַע עֵינִים עֲלִיוֹנוֹת בְּנִגּוּד זֶה שְׁכַתוֹב לֵךְ ה' הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְגו'. מְקוּם זֶה מִשְׁלִים לְכָל צַד. עוֹד הַשְּׁעָרָא, בְּכַתוּב (תהלים קו) מִי יַמְלִל גְּבוּרוֹת ה'. זְהוּ שְׁכַתוֹב (שם מ) עֲצָמוֹ מִשְׁעֵרוֹת רֵאשֵׁי. וְכַתוּב (איכה ג) חֲסָדֵי ה'

שֶׁל זְרוּעַ שְׁמַאל, גְּבוּרָה גְּבוּרוֹת. שְׁלֵשָׁה קְשָׁרִים בְּיַרְדֵּי יְמִין, נְצִ"ח נְצִחִים. שְׁלֵשָׁה קְשָׁרִים בְּיַרְדֵּי שְׁמַאל, הו"ד וְהוֹדוֹת – הָרֵי שְׁנַיִם עֶשֶׂר. וְהַגּוֹף עוֹמֵד עֲלֵיהֶם – הָרֵי שְׁלֵשָׁה עֶשֶׂר. עוֹד, בְּשֵׁלֶשׁ עֶשֶׂר מִדּוֹת הַתּוֹרָה מִתְּפַרְשֵׁת, וְהַכֹּל אַחַד, מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה בְּיַחוּד, עַד אוֹתוֹ מְקוּם שְׁעוֹמֵד עַל פִּירוּד.

שְׁבַעַה עֵינִים עֲלִיוֹנִים, אֵלֶּה שְׁכַתוֹב